

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

MIÉRT LÁGYMELEG A KRISZTUSVÁRÁSUNK?

Közvetlenül a második világháború után hallottam, hogy egy nagyszerű déli prédikátor azt mondta, hogy aggódva figyeli az akkori prófécia-hullám iránti túlzott érdeklődést, mert ha a lelkes

magyarázók melléfognak, az e miatti csalódás kiöli az emberekből az igazi reménységet.

Az illető prófétált, vagy legalább is kiválóan ismerte az emberi természetet, mert amit előre megmondott, az pontosan be is következett. Krisztus jövetelének a reménysége teljesen kihalt az evangéliumi keresztyének közül. Nem azt mondom ezzel, hogy a Bibliát követő keresztyének feladták volna a második advent tanát. Semmiképpen nem ezt akarom állítani. Az evangéliumi hívők nagy többsége ragaszkodik ahhoz a teológiai tételhez, mely szerint Jézus Krisztus valamikor, egy napon visszatér a földre, személyesen. Jézus Krisz-

látszik, mára teljesen kiégett. Csak a hamu maradt meg.

Egészen bizonyos, hogy a Krisztus visszajövetele iránti sóvárgás és epekedés különbözteti meg a személyes reménységet, a pusztán teológiai reménységtől. A helyes tan ismerete, a második eljövétel helyes teológiája soha nem tudja helyettesíteni benned azt a szeretettől feltüzelt vágyat, hogy egy napon meglásd Őt úgy, amint van.

Hogyha a gyöngéd vágyakozás eltűnt az advent reménységéből, annak oka van, és azt hiszem tudom, mi az oka, illetve az okai, mert nem csak egy okról beszélünk.

Az egyik ok, egyszerűen az a népszerű fundamentalista teológia, amely inkább a kereszt hasznosságát hangsúlyozta, és nem a kereszten meghalt személy szépségét. A megváltott ember Krisztussal való kapcsolatát így ahelyett, hogy személyessé tették volna, szerződészerűvé tették. Krisztus munkáját addig hangsúlyozták, míg végül elfedte Krisztus személyét. Megengedték, hogy a helyettes áldozat hatálytalanítsa a személy azonosságát. Amit tett értem, úgy tűnik fontosabb lett, mint aki ő nekem. A megváltás úgy van bemutatva, mint egy

folytatás a 3. oldalon

Krisztust váró lelkek

*Krisztust váró lelkek,
Kik sokszor úgy féltek,
Az Ő szavát figyeljétek!
Bízzon hallgassátok,
Így szól nagy Királytok:
Ne féljétek, tanítványok!
Itt vagyok, Bízatok!
Szenvedésben társak,
Üdvösséggel várlak!*

*Jön a sötét éjjel, Rettenetességgel,
Ellenséges gyűlölséggel.
A szeretet csökken,
S a bűn nagy erőben
Uralkodik dölyfös gögben.
Istenünk, Rettegünk!
Ó, ne hagyj magunkra,
Erősíts meg újra!*

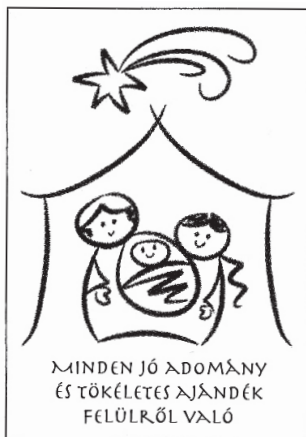
*Nem attól kell félnünk,
Ki megöli testünk,
Hanem ki elveszti lelkünk.
Ne menjünk el balra,
És ne térjünk jobbra,
Mert csak így jutunk a célba!*

*Hűségért Égi bért
Nyerünk ott mindnyájan
Csodás gazdagságban!*

*Legyünk mindig bölcsek
És galambszelídek,
Ápoljuk a békességet!*

*Tanuljunk meg tűrni, Haláltól se félni,
Gyermekeit az Úr megvédi!
Fel, bátran Mindnyájan!
Küzdjünk úgy, mint Jézus,
Győzzünk úgy, mint Jézus!*

AHH 427

tus végső győzelme megrendíthetetlen tanítás a Szentírás alapján... egy áldott reménység, amely sajnos kiháló félben van. Ahol mégis még beszélnek róla, ott főleg akadémiai- vagy politikai témaként tárgyalják. Az advent örömteljes, személyes összetevője teljesen elveszett.

Hol vannak azok, akik vágyakoznak, epekednek és sóvárognak az ő eljövetele után?

A krisztusvárás, mely oly annyira égett az első keresztyének szívében, úgy

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Michael Kornya An Apostolic Hero - by Bela Udvarnoki (2)

Adventi és karácsonyi írások

Gyülekezeti hírek: Kelowna, Cleveland, Torontói ifjúsági

Szilágykrasznán imaház épült

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Békességes, csendes adventi heteket és áldott karácsonyi ünnepeket kívánok kedves olvasóinknak!

Somogyi Irénke, torontói testvérnő szép versével: *Karácsony az Úr házában*. Az Úr Jézus Krisztussal való közösség mellett a gyülekezetben tapasztalható testvéri szeretet-közösség teszi ezeket a heteket és napokat különlegessé és áldásossá. Ha ez a szeretet-közösség valami miatt akadozna, van kihez fordulnunk: „Ha alszik a parázs / Lángra gyújtja sorba' / Az, Ki ott jár, ott áll / Most is a padokba'.” Ha engedünk Neki nálunk is ugyanazt teszi: „Meggyújtja szívünket, / Betölti meleggel / Kicsiny életünket!”

Mit olvashatunk a következő oldalakon az ünneppel kapcsolatos írásokon túl?

Gyülekezeti beszámolókat: *Kelownából*, ahol októberben a Kulcsár házaspár kezdte meg szolgálatát; *Clevelandből* és *Torontóból* – bemutatás és ifjúsági találkozó. Nem szokatlan, csak fájdalmas, hogy az „*Akik elmentek*” rovat is bővül; ezúttal három testvérünkre is gondolhatunk a megemlékező sorokat olvasva. A „*távol és mégis közel*” ezúttal egy szilágysági falu, és az abban élő cigány gyülekezet. A *Krasznai Roma Gyülekezetet* újra meglátogatta Vadász János testvér, s az ott töltött néhány hét alatt a már meglévő alapokra imaház épült – az ottani testvérek szorgalmas munkája és az itteni testvériség áldozatkészsége eredményeként. *Vadász János testvér* beszámolója és *Kiss Zoltán* helyi lelkipásztor testvér köszönő levelén túl ezen a sorokon a szövetségünk elnöksége részéről is illesse köszönet a közgyűlési felhívásnak engedelmeskedő testvériséget. Az adakozásba bekapcsolódtak: *Alhambra, Chicagó, Cleveland, Detroit, New York, Palm Bay, Santa Monica és Torontó* gyülekezetei, valamint *Hunter Vadász János, Oláh Helen és Szabó Zoltán és Ilona* testvérek. Ne feledkezzünk meg a segítség után Urunk áldásáért is könyörögni, hogy az evangélium még tovább terjedhessen a Szilágyságban élő roma testvérek között.

Karácsony környékén valahogy hamarabb gondolunk egymásra, megszababbra is látunk, s ebben a lapunk is segíthet, amint azt az argentinai *Varga Antal* testvér imént érkezett levele

is tanúsítja. „*Mi, akik messze vagyunk egymástól - írja Varga testvér -, nagy áldás számunkra az Evangeliumi Hírnök, mert ez által tudunk az egész világon élő magyar baptista testvérekről. Továbbra is kössön össze bennünket az egymásért való imádság közössége...*” Igen, imádságban hordozhatjuk egymást, bárhol is éljünk a föld kerekén. Tegyük is ezt, hiszen testvéreink, szolgatársaink élnek és munkálkodnak *Európában - különösen is a Kárpát medencében, Afrikában (Füredi Kamilla), Dél-Amerikában, Ausztráliában, Ázsiában* és természetesen itt, *Észak-Amerikában*.

A Magyar Baptisták Világszövetsége képviselőjében is áldott ünnepeket kívánok, szeretettel: **Herjeczki Géza**

**KARÁCSONY
AZ ÚR HÁZÁBAN**

*Az én Atyám házában
 Sok öröm vár reád.
 Nagy sereg énekel,
 Jól éreznéd magad.*

*Oly drága, igazi,
 tiszta ez az öröm,
 Mely sehol nincs másutt,
 Csak belül e körön.*

*Itt nagy gazdagság van,
 Csillognak a szemek,
 Itt nem látsz szomorú,
 Elcsüggedt lelkeket.*

*S ha volna valaki,
 Hogy bizalma csorbult,
 A többiek hite
 viszi, felemeli.*

*Ha alszik a parázs
 Lángra gyújtja sorba'
 Az, Ki ott jár, ott áll
 Most is a padokba'.*

*Ő jár ma is nálunk,
 A gyertyatartók közt.*

*Áldott örömet hoz,
 Meggyújtja fenyőfánk!
 Meggyújtja szívünket,
 Betölti meleggel
 Kicsiny életünket!*

Somogyi Gáborné Csoma Irén

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

KRISZTUSVÁRÁSUNK

folytatás az 1. oldalról

polcra levehető tranzakció, amit elfogadunk, de az egész dologból hiányzik az érzelmi tartalom. Pedig valakit nagyon szeretnünk kell ahhoz, hogy ébren maradjunk, és várjunk a jövetelére. Nos, ez magyarázatot adhat arra, hogy miért hiányzik az erő az adventi reménységből, azok életében is, akik egyébként hisznek benne.

A másik ok, amiért hiányzik a sóvárgás Krisztus visszajövetelének a várásából, az, hogy a keresztyének annyira jól érzik magukat ebben a világban. Kevés vágy van a szívekben, itt hagyni a világot. Azon vezetők számára, akik ma tempót diktálnak, és meghatározzák a vallás tartalmát és minőségét, a keresztyénség egy rendkívüli hasznát hajtó foglalkozás lett. Az arany utcák nem mondanak sokat annak, aki könnyedén halmozza az aranyat és az ezüstöt, az Úr szolgálatában forgolódva itt a földön. A mennyország reménységét, afféle biztosítékként akarjuk fenntartani a halálunk napjára, de amíg egészségesek vagyunk és kényelemben élünk, miért cserélnénk fel ezt a jót, valami olyannal, amiről keveset tudunk? Így érvel a testi gondolkodás, és ezt olyan finoman teszi, hogy észre sem vesszük magunkon.

Továbbá, e mostani időkben a vallás nagyon remek mulatsággá vált, így hát mi az a nagy sietség a mennyországba? A keresztyénség, szemben azzal, amit egyesek gondoltak róla, egy újabb, és magasabb szintű szórakozási forma. Krisztus megszenvedett mindenért. Ő elsírta az összes könnyet, elhordozta az összes keresztet; nekünk nem maradt más, mint élvezni az ő szívét tépő szenvedéseinek a hasznát, amely haszon a világból leutánczott vallásos örömeinkben testesül meg, miközben a kivitelezése Jézus nevében történik...

A történelem igazolja, hogy az egyház életében a szenvedéssel teljes idők, egyben a felfelé tekintés időszakai is voltak. A nyomorúság mindig józanságot munkált Isten népe életében, és arra készítette őket, hogy sóvárogva gondoljanak az Úr visszajövetelére. A mi mostani túlzott elfoglaltságunk a világgal, lehet egy figyelmeztetés is arra nézve, hogy keserű napok következnek.

Isten valahogyan le fog szoktatni minket erről a világról – ha lehetséges, akkor könnyű úton, de ha szükséges, akkor keményebb módon. Ez csak tőlünk függ.

A. W. Tozer
Ford. Lukács János

KARÁCSONYI KÖSZÖNTÉS

Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki aki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János 3:16)

Alig múlt el az Ősz, és már itt a tél, vele a Karácsony is. A nagy készülődések közepette a legjobb, ha az Ige mellett is időt töltünk. Hiszen sok és drága Igét kaptunk a mi Mennyei Atyánktól.

A János Evangéliuma 3:16 sokak számára közismert. Sokszor csak megszokva, átfutva mondjuk el. Pedig ez a csodálatos Ige kiemeli a karácsony igazi jelentőségét. *"Mert úgy szerette Isten e világot..."* - Ebben mindenki benne foglaltatik. Itt félreértés nem lehet.

Hogyan szerette? Úgy, *"hogy az Ő egyszülött Fiát adta"...*

Milyen célból? *"Hogy valaki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen."*

Igen, minden lehetőség megadatott mindenkinek, hogy el ne vesszen, hanem örök élete legyen! Az örök élet részünkre egy fel sem fogható fogalom.

Örökké Vele lenni; - milyen alapon? Mi a feltétel? Ha elfogadjuk a felkínált kegyelmet. *"Aki hiszen Ő benne."* Minden ezen múlik.

Sokan, mikor az örök élet elnyerésének kérdéséről beszélgetünk, ezt mondják: *"Én nem loptam vagy öltem, nem vagyok egy gonosz ember,"* és ehhez hasonlók. De a sok nem között ott van az is, hogy nem hiszek... és ez az igazi oka annak, hogy sokan elkárhoznak.

"Aki hiszen Ő benne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében." (János 3:18)

Pál Apostol így fejezi ezt ki: *"Isten megjelent testben, megigazított lélekben, megláttatott az angyaloktól, hirdettetett a pogányok közt, hittek benne a világon, felfutott dicsőségbe."* 1Tim 3:16

Isten, aki volt, van, és örökké lesz, megjelent emberi testben, és ez a Karácsony legnagyobb csodája és titka. Testben, hogy az ember megérthesse Őt és ne lehessen kifogása és mentsége a hitetlenségre.

Szenvedett, hogy senki ne mondassa, hogy neki könnyű volt, és neki nem fájt semmije. Ézsaiás 53:3 azt mondja *"Utált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmak férfia, és betegség ismerője! Mint aki elől orcánkat elrejtjük, utált volt; és nem gondoltunk vele."*

Ismerte Ő az éhséget is: *"És mikor negyven nap és negyven éjjel böjtölt vala, végre megéhezék."* Máté 4:2

Ismerte a szomjúságot is: *"Ezután tudván Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, monda: Szomjúhozom."* János 19:28.

Ismerte az elhagyatottságot is: *"Én Istenem, Istenem! miért hagytál el engemet?"* Máté 27:46 Elhagyatva az emberektől is: *"Ettől fogva sokan visszavonulának az Ő tanítványai közül és nem járnak vala többé Ő vele."* János 6:66 Szenvetésének igazi oka az volt, hogy a mi bűneink büntetését elszenvedje mi helyettünk.

Úgy a János 3:16 verse, mint az I Timóteus 3:16 verseinek minden szavában egy-egy külön üzenet van.

Krisztus mondta ezt önmaga felől: *"Én vagyok az Alfa és az Omega. A kezdet és a vég. Ezt mondja az Úr, aki van és aki eljövendő, a Mindenható."* Jel. 1:18

Földi misszióját illetően mindent elvégzett, születésétől a mennybemenetelig. És ez a Karácsony igazi üzenete.

Bárcsak a karácsonyi angyalokkal együtt mi is dicsőítenénk Istent azért, amit értünk tett. De nem csak Karácsonykor, hanem életünk minden idejében.

E drága igékkel kívánok szeretettel áldott Karácsonyi ünnepeket és örömteli, kegyelemben gazdag Új Esztendőt!

Faulkner Terézia

Ünnepi könyvajánló

Szeretettel ajánljuk olvasóink figyelmébe a magyarországi Baptista Kiadó legújabb kiadványait

Múlt, Jelen, Jövő Baptista Kalendárium 2013

Lépten nyomon azt halljuk, hogy ma-napság egyre kevesebben olvasnak. A könyveknek nem csak a borsos árai tartják vissza az embereket, megváltoztak olvasási szokásaink is. Az újságok cikkei egyre rövidebbek, a példányszámok is csökkennek. Szaladunk, nem érünk rá semmire. De mi a helyzet a lelki irodalommal, a Bibliát nem is említve? A fiatalabb generáció már az Írást is mobiltelefonról, az elektronikus sajtó naponta felbukkanó újdonságaiból olvassák, sok fiatal az ige felolvasását is ezeken kíséri a gyülekezetben. Ilyen környezetben bocsátjuk útjára nagymúltú kiadványunk, a Múlt, Jelen, Jövő baptista kalendárium nyolcvanötödik számát. Évkönyvünk sokféle igényt kíván kielégíteni. A színes képes beszámolók immár 80 oldalon továbbítanak rövid

információkat egyházi életünk különféle eseményeiről a helyi gyülekezetektől a világszerte történt baptista eseményekig. Az idén sem hiányzik lapjairól a lelki táplálék. „A sokszínű istenarc” főcímmel hat fiatal lelkipásztor mutatja be Istenünk gazdagágát. Gyakorlati kérdésekkel is foglalkozik kiadványunk, úgy, mint a fiatalok kapcsolati kérdéseivel vagy a házasság őszinteségének

fontosságával. Hiteles tájékoztatást közöl a mai újpogány hit terjedéséről, vagy éppen a gyülekezetek misszióját segítő fontos területről, a helyes tájékoztatásról. A kalendárium nem regény. Időszűkében élünk, de apránként olvasva egész évben nyújt segítséget, hogy bizonytalan, változó világunkban is kitartsunk és megmaradjunk a hitben. Érdemes tehát kézbe vennünk!

Marosi Nagy Lajos szerkesztő

ÁHÍTAT 2013 Elmélkedések az év minden napjára

Külsejében és tartalmában egyaránt megújult Áhítat 2013 című kiadványunkat kínáljuk olvasóinknak. Íme, néhány lényegesebb elem előzetesként:

Evangeliumok tanulmányozása karácsonytól húsvétig négy éves forgóban

Mind az egyházi, mind a polgári nap-tár aktualitásainak tükröződése a heti sorozatokban

Kiemelt kulcs igevers az elolvasandó szakaszból

Beszédes, lényegyet hordozó cím – az üzenet alaphangjának megadására

Az elmélkedés tartalmát összefoglaló mondat – az üzenet könnyebb visszaidézhetősége és cselekvésre ösztönzés céljából

Irodalmi adalékok a napi áhítatok végén

A teljes Biblia végigolvasása két év

alatt – naponta, mintegy hat perc ráfordítással!

Új tagolású oldalkép – jobb áttekinthetőség

Az Életkenyér adott, amit az Áhítat fogyasztható méretű szeletekre igyekszik darabolni, napi adagokban kiporciózni és útravalóként becsomagolni. Fogyaszd Te is! Kínáld meg belőle családodat, barátaidat is! Táplálkozz naponként belőle! Hadd legyen ebben segítségére az Áhítat!

Várady Endre szerkesztő

"Magasztalja lelkem az Urat..." Lk 1,46-55

A múlt század neves methodista miszcionáriusa, Dr. Stanley Jones „a keresztyénség indulójának” nevezte Mária énekét, a Magnificat-ot. Bár Mahatma Gandhi közeli barátja volt, a Jones által alapított Ashram ébredési mozgalom (erdei tisztásokon tartott evangelizációk során) nem az elnyomó politikai hatalom legyőzésére szólította India népét. A békéltetés szolgálatába állította az Istennel megbékélt lelkeket. Az indiai kasztrendszer megvetettjei, a dalitok között 1907-ben megkezdett munkáról világszerte olvasták Jones izgalmas beszámolóit. „A békesség isteni eredetű” – írta, „és ha békességet nyertél Istentől az Úr Jézus Krisztusban, az életeden át Isten békéltető munkája folytatódik az embervilágban.”

Az Indiából hazalátogató Dr. Jones-t szívesen látták Washingtonban, de kapcsolatban állt más országok vezetőivel is. A múlt század első felének történelmi eseményei között talált-e példát a Mária által megénekelte „mozgásokra” a hatalmasok köreiben? Bizonytalán talált. Néhány évvel a II. Világháború kitörése előtt a japán uralkodó és Roosevelttel elnök között közvetített – sikertelenül...

A hívők - lett legyen egy Nobel díjra jelölt tudós, vagy egyszerű tinédzser lányka, mint Mária - felismerik Isten uralmát a történelekben. Azt, hogy a generációk életét vi-
gyázó irgalom, és a hatalmasok

**Eli Stanley Jones
(1884–1973)**

érdekköreit széttörő erő, a személyes átélések és a kultúrákat formáló történelmi folyamatok fölött Isten uralkodik. A Történelem Ura az ő Megtartójuk is.

Nézzük csak, hogy kik és mikor szö-
laltatták meg ezeket a keresztyénség
indulójává lett öszövétségi próféciaikat?
Két nőről ír Lukács az evangélium ele-
jén, rokonokról, akik meglepetten, de
áldást mondanak, mert áldottak. „Nagy
dolgot tett velem a Hatalmas” – énekl
Mária. Észrevettük, hogy a legnagyobb
hatalom olyan, Aki előtt egy lányka is
ujjonghat? A lelkéből feltörő öröm első
oka az, hogy úgy, megalázottan, a Meg-
tartója előtt élhet. Lukács beszámolója
azonban még több figyelmet követel az
olvasótól: elbeszélésében hallatja ve-
lünk azt, aminek el kellett hangoznia
(„Hogyan is lehetséges ez, hogy az én
Uram anyja jön el énhozzám?”), hogy
érezkeljük, még a nyelvi jelek, mint a
határozók és a jelzők is rendben állnak,
ahol az Isten jelen van – a csodát cso-
dáltatja a nyelv is. A nagy dolgokat cse-
lekvő Hatalmas Isten jelenlétéről szől
találkozásuk a Szentlélek teljességének
ölelésében; annak oka és célja, az álla-
potuk, az emlékezetükből felszálló pró-
féciaik és Istent hívó belátásuk a jövőbe
- minden.

Csodáljuk a csodát, de tiszteletet ér-
demel (boldognak mondjuk) az ember
is, aki megtalálta a neki szánt helyet
benne. Megéri ám így tekintenünk Má-
riára, nekünk, protestánsoknak is! Isten
döntött úgy, hogy boldognak lássuk azt,
aki a szolgálatára áll. A leányka, aki a
megalázottat felemelő irgalmas Úrról
énekel itt az evangélium elején, 33 év
múlva úgy viseli e prófécia súlyát, mint
senki más. Az Új Szövetség hajnala alig
dereng még, de máris látjuk, hogy a vi-
lágért tette kész Isten az irgalmára szo-
ruló ember „kezet”, hitét, akarátát hívja,
hogy a munkában, ami Nélküle lehetet-
len, társa legyen. A mi hívó életünk is
igaz ez: nem Isten nélkül történik, ami
velünk történik.

Magasztaljuk az Urat tetteiért!

Novák József

KELOWNA

Köszöntjük új lelkipásztorunkat

Aranybetűkkel jegyzett és felemelő érzelmekkel telített nap volt október 14-e a kelownai Magyar Keresztény Misszió hálaadási gyülekezete, ahol az itt élő magyar hívek örömmel köszöntötték új lelkipásztorukat Kulcsár Sándort és kedves feleségét Annamáriát.

Mint ahogyan arról már korábban is beszámoltunk olvasóinknak Kulcsár Sándor, a New York-i magyar baptista gyülekezet nyugalmazott lelkésze, az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség tiszteletbeli elnöke, a jövőben a kelownai híveket fogja szolgálni. A vásárnapi szertartáson mondott szentbeszéde már is lenyűgözött bennünket, hiszen minden szónak, gondolatnak annyi mondanivalója volt, hogy igazi élményt jelentett hallgatni.

Szeretetteljes fogadtatás a repülőtéren

Bizonyára jól átgondolt és jelentős lépésnek számított az amerikai világvárost egy kanadai kisvárossal felcserélni: kérdeztük Kulcsár Sándor lelkészünket.

- Igen, mert bevallom nem volt előre betervezve egy ilyen változás, tudnillik 45 évi lelkipásztori szolgálat után inkább arra gondoltunk, hogy nyugodtabb életformát választunk. Am Isten útjai a mi útjainkat is vezérlik, az egymás iránti szeretet és segítő vágy mindennél mérvadóbbnak számított. Így amikor tavasszal itt jártunk és megtapasztaltuk, hogy ennek a közösségnek mennyire szüksége van egy lelkipásztorra, a döntés megszületett: jövünk! - kezdi a beszélgetést Kulcsár Sándor lelkipásztor, aki már is egy elfoglalt embernek tűnik, hiszen érthetően az új életkörülmények szinte halomnyi ügyintézésel is járnak.

- Nem volt könnyű búcsút venni négy gyermeküktől és 11 unokánktól, de a szívünket melengeti az a tudat, hogy őszinte testvéri szeretetre találtunk.

Milyen volt a fogadtatás?

- Már a repülőtéren vártak bennünket és rendkívül meglepett bennünket ez az odaadó, szeretetteljes fogadtatás az áldozatkészség, amit értünk tettek és tesznek a kelownai testvérek. Most nagyban ismerkedünk a várossal, járjuk az utcákat, sétálunk a parkokban, beszélge-

Rev. Kulcsár Sándor és Annamária

tünk az emberekkel. Csendes, nyugodt helyen vagyunk, ahol egészséges a levegő, festői a látvány. A nagy köztisztelőnek örvendő Cserepka János misszionárius, aki még 1987-ben New York-ban járt, nem győzte az Okanagan völgyet dicsérni és Kelownáról azt mondta, hogy nincs szebb helység a nagyvilágban. Tehát már régóta ott mosolygott a szívünkben a gondolat, hogy lám milyen szép is lenne itt élni.

Mindenki őszintén örül annak, hogy a körünkben élnek és reméljük, hogy az Ön segítségével és tekintélye hozzájárul ahhoz, hogy az itt élő magyarság a jövőben nagyobb összetartásról tegyen tanúbizonyságot.

- Erre csak azt válaszolhatom, hogy a mindenható Istennek gondja van arra is, hogy az összetartás szeretetét is belénk ültesse. Sok megpróbáltatást kell átélni ám, ha győzedelmeskedik bennünk az értelmes emberi gondolkodásmód, hogy az egyéni érdekek helyett a közérdekek kerekedjenek felül, akkor minden megoldódhat. Szent Ágoston tanítása jut eszembe, hogy a nagy dolgokban az egység, kicsi dolgokban a szabadság és mindenben legfőképpen a szeretet szükséges.

Így legyen. Köszönöm a beszélgetést és Önnek meg kedves feleségének is, erőt egészséget, Isten áldását kívánom a kelownai szolgálatuk végzéséhez.

Móricz Lajos szerkesztő
Napjaink, A Thompson-Okanagan-i
magyarság lapja

Juhász Gyula:

BETLEHEM

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Ki Betlehemben született ez este,
A jászol almán, kis hajléktalan,
Szelid barmok közt, édes bambino,
Kit csordapásztoroknak éneke
Köszöntött angyaloknak énekével.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Hogy anyja az Úr szolgáló leánya
És apja ács volt, dolgozó szegény.
És nem találtak más fődél az éjjel
A városvegi istállón kívül.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Kit a komor Sibillák megígértek,
Kit a szelid Vergilius jövendőt
S akit rab népek vártak, szabadítót.
Ó emberek, gondolatok ma rá,
A betlehemi kised jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden földi paloták fölött.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
Augustus Caesar birodalma elmúlt,
Az ég és föld elmúlnak, de e jászol
Szelid világa mindent túlargyog.
Ó emberek, gondolatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!

Ó emberek, gondolatok ma rá,
És hallgassátok meg az angyalok
És pásztorok koncertjét, mely e szent éj
Ezerkilencszázhuszonhárom éves
Távolságából is szívünkbe zeng.

Ó emberek, gondolatok ma rá,
S gondolatok rá holnap és minden áldott
Napján e múlt életnek s legyen
A betlehemi énekből öröm,
A karácsonyi álomból valóság
És békessége már az embereknek!

ALIG ÉRTJÜK...

(gyermeknek)

Úr Jézus, hogy megszületté,
kisgyermekként közénk jöttél,
hozzánk hasonlónak lettél -
alig értjük, hogy mit tettél,
de érezzük, hogy szeretté.

Fogadd el hát köszönetünk.
Vedd komolyan ígéretünk,
hogy mi Téged úgy szeretünk,
hogy oda'djuk az életünk:
Tiéd legyen! S Te légy velünk!
Így lesz boldog az életünk.

Herjeczki Géza (1977)

CLEVELAND

Bemerítési ünnepély a clevelandi imaházban

Sok kitarató imádság meghallgatást nyert. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy **Lakatos Laura** meghallotta a felszólítást és a keskeny utat választotta. Erről a gyülekezet előtt szép bizonytságot tett és hitét bemerítkezéssel is megpecsételte. A bemerítési istentiszteletre szeptember 23-án került sor. Igét hirdetett **Püsök Dániel** torontói lelkipásztor, szövetségünk titkára. **Marosi Béla**

Dr. Pintér Zoltán lp. bemeríti Lakatos Laurát

Bizonyágtétel

2010. június 4-én döntöttem először Jézus mellett. Isten megérintette a szívemet és rádöbbsentem, hogy bűnös vagyok és bocsánatot kértem Tőle. Azután el kezdődött halványulni a hitem, mert nem tettem meg a következő lépést. Mindig mondtam magamnak, hogy majd jövő héten beszélek *Pintér testvérral*, de eltelték a hónapok, és nem szántam rá időt. Hamarosan két év elmúlt, és a kapcsolatom Istennel nem nőtt sokat. A májusi Ifjúsági Konferencia volt előttem és imádkoztam feltöltődésért. Az utolsó éjszakán a teraszon arról beszélgettünk, amit a hétvégén tanultunk, és megosztottuk bizonyágtevéseinket. Ezután úgy éreztem, hogy Jézus megérintett. Oda szántam az életemet Jézusnak. Eltelt még egy hónap, mielőtt tudtam beszélni valakivel a hitemről...

Egy hetet töltöttem a Ráma táborban, július elején. Hétfő este, *Ken Kelly* testvér megosztott egy ige verset velünk. Filippi 3:10 így szól, *"Hogy megismerjem őt és feltámadásának erejét, és szenvedéseiben is részesüljek, hasonlóan az Ő halálához."* Ez az ige vers nagyon szólt hozzám. A célom a hétre nem csak az volt, hogy jól érezzem magamat, hanem, hogy újjá építsem a kapcsolatomat Istennel. Péntek este *Püsök testvér*

megkérdezte, hogy nincs-e valaki, aki szeretne beszélgetni egy lelkipásztorral. Éreztem valami belső késztetést, amit nem tudtam elutasítani. Beszéltem *Püsök* testvérral, és elmondtam neki, hogy úgy éreztem, hogy nem vagyok megtérve többé. Azt mondta nekem, hogyha egyszer igazán el fogadtam az Úr Jézust a szívembe, akkor semmi nem tud elszakítani engem Tőle. 1 Péter 1:3-5 így szól: *"Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atya, aki az Ő nagy irgalmasságából újjá szült minket élő reménységre a Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, romolhatatlan szeplőtelen és hervadhatatlan öröksége, amely a mennyekben van fenntartva számunkra, akiket Isten hatalmas örök hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen."* Jézusnak a szeretete feltétlen. A bűntelensége és a keresztre feszítése által van reményünk az örök életre. Nem érdemeltük meg, de Jézus a kereszten meghalt értünk, hogy megbocsássa a bűneinket és megmentsen minket. Hálát adtam Istennek, hogy elküldte az egyszülött Fiút értem, és hogy elfogadhattam az örök életet. Soha nem fogom megkérdezni magamtól, hogy meg vagyok-e térve vagy nem. Most már tudom biztosan, hogy Jézus az én Megváltom, és teljes szívvel hiszek benne.

Lakatos Laura

**ZEKE
JOLÁN
1928-2012**

Szomorú a kelt szárnyra a hír augusztus 30-án, amikor értesültünk arról, hogy gyülekezetünk kedves, idős testvérnője elköltözött az Úrhoz. 1997-től volt gyülekezetünk hűséges tagja férjével együtt, aki már 10 éve a mennyei hazába költözött.

Zeke Zoltánné, szül. Végső Jolán Nagytárányon született (Magyarország). 1945-ben tért meg, *Kun Lajos* lp. merítette be a Tisza folyóban. 1948-ban kötött házasságot *Zeke Zoltánnal*, és az Ürömi Gyülekezet tagjai voltak egészen 1956-ig, amikor kivándoroltak. New York államban telepedtek le (Keuka Park), majd Cleveland, Ohio-ba költöz-

tek. Gyülekezetének és az Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek, sőt a Zápszonyi (Kárpátalja) kis gyülekezetnek is áldozatos támogatója volt.

Gyermekekkel nem áldotta meg őket az Úr, így férje halála után egyedül élte életét. Hivatalos gondozói *Zeffer Béla és Mária* voltak, a temetést is ők rendezték.

Az utóbbi években testvérnőnk sok megpróbáltatáson ment keresztül, türelmesen hordozva a betegség keresztjét, amit megengedett neki az ő szeretett Mennyei Édesatyja. 2008-ban már anynyira megromlott az egészsége, hogy a Manor Care Parma gondozásába került, ahol hol jobban, hol gyengébben élte életé utolsó esztendeit. Lelkipásztorunk és gyülekezetünk tagjai hűségesen látogatták testvérnőnk, amikor csak tehették. Az utolsó napjait kórházban töltötte, s miközben onnan a Nursing Home felé szállították, hívta haza az Úr megfáradt gyermekét, a mennyei honba, ahol már nem lesz többé fájdalom, jajkiáltás, szomorúság, egyedüllét, hol hisszük, azóta már találkozott Zoli bácsival is, szerető férjével, akivel több mint 54 évig volt házasságban.

A virrasztáson, szeptember 3-án dr. *Pintér Zoltán* helyi lelkipásztor és a gyülekezet énekkara szolgált. Másnap, a temetésen dr. *Herjeczki Géza* lp. hirdette Isten ígétjét.

Emléke legyen áldott! **Salem**

TORONTO

(ÖRÖK) ZÖLD TÉMÁKRÓL, ÉRETEN

Istennek hálát adva nézünk vissza a torontói őszi ifjúsági konferenciára. Szövetségünk minden gyülekezetéből (ahol aktív ifjúság van) több fiatal is eljött.

Vendég igehirdető volt Magyarországról, *Mike Sámuel*, a kecskeméti gyülekezet lelkipásztora. Testvérünk javaslatára volt a hétvége témája: *„örökzöld témákról (éretten)“*. Tanításai a szerelem témájával foglalkoztak, ami valóban egy olyan téma, ami minden évszakban, sőt, minden időben lényeges.

Az egész hétvége folyamán sok figyelmeztetést hallhattunk arról, hogy milyen fontos a kapcsolataink előtt és alatt Isten szavára hallgatni, és az Ő elvárásai szerint cselekedni. Ugyanakkor bátorítást is hallottunk *Mike* testvértől arról, hogy nincs reménytelen vagy kilátástalan helyzet, Isten nagyon szeret

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ - TORONTÓBAN - 2012. október 5-7.

A fiatalok az Ontario Science Center előtt és az imaházban. A Mike házaspárt köszöntjük házasságkötésük 17. évfordulóján. Imádság az Ifjúsági Szövetség új vezetőiért. Áldást kérnek: Weisz Péter, Báka István, Mike Sámuel és Püsök Dániel.

minket, és minden mélységből és kilátástalan helyzetből vissza vár magához. Hiszem, hogy nemcsak azoknak a fiataloknak szólt az üzenet, akik még a párvasztás előtt vannak, hanem azoknak is, akik már túl vannak ezen.

Mike testvér magyarul szolgált, Püsök testvér *iffj. Báka Istvánt* megbízta azzal, hogy angolul összefoglalja a tanítást - amikor az idő ezt megengedte.

A szombat délelőtti alkalom keretében az *Ifjúsági Szövetség* vezetőségi választásokat is tartott. A fiatalok újból *Gerstner Kornélt* választották elnöknek, és *Lukács Pétert* alelnöknek. Új pénztárnak *Fodor Istvánt*, és új titkárnak *Juhász Róbertet* szavazták a fiatalok. (Kép, jobbról balra.) Az Úr gazdag áldását kívánjuk a vezetők életére! Hordozzuk őket imáinkban, hisz a sok munka, tanulás, és egyéb feladatok mellett nem könnyű a kihívás nekik!

A szombat délután folyamán elmentünk az *Ontario Science Centre*-be,

ahol megnéztünk egy érdekes IMAX filmet. A film után még egy kicsit nézelődtünk a centerben, utána pedig visszamentünk az imaházba, vacsorázni az esti alkalom előtt.

A szombat esti és vasárnap délelőtti összejöveteleken bizonyásgátételekkel és énekekkel szolgáltak a fiatalok.

A visszajelzések szerint nagyon áldásos volt a hétvége minden résztvevő számára. Imádkozzunk már most a májusi alhambrai ifjúsági konferenciáért!

Csercsa Tamás

The participants of the October Youth Conference here in Toronto were blessed to have *Mike Sámuel* be our guest speaker. For someone preparing for marriage, the sermons on love and relationships could not have been more relevant or insightful. Ideas shared ranged from how to treat your spouse, how to behave in a marriage and how you should not expect your spouse to

give you what only God can give. The message that Sámuel shared with us did not only benefit those engaged or married but those single and/or dating as well. He addressed Godly dating and talked about all the benefits of being single. He used Paul's life as an example and said that when you are single you are more easily able to devote yourself to God and you are also able to develop yourself as an individual.

At the end of the conference he spoke to us about the love that God has for us and used the parable of the *Prodigal Son*. We were encouraged by the fact that no matter how deep our troubles are or how far away from God we have turned, He is always ready to pull us out and bring us back to him. We should not wait until we believe we are "perfect" nor should we try to save ourselves. He's waiting for us to come to Him and to work in us so that we can live the wonderful life He's planned for us.

Erica Szegedi

ROMA CAMPS AT RAMA

August 13-19 and August 19-25, 2012

We serve an awesome God! This year at Camp Rama we had the privilege to serve with our Hungarian brothers and sisters in two weeks of Roma camps. Pastor Daniel Pusok invited my wife, Bonnie, and I to assist with the camps. We were joined by Nicole Petersen from Virginia. Along with our Hungarian brothers and sisters God brought together a great team. We prepared materials, crafts, Bible Stories, recreation for 40 children ages 7-14. Each week proved to be a challenge and great opportunity.

of the adults made decisions to follow Jesus Christ. One Roma father said, "when I came here, I had really given up on my belief in God; but now, I know that Jesus is real and I want to follow Him."

The second week proved just as challenging and full of opportunity. Instead of 40 children, the camp had over 60 children, young people, and adults. Once again, we had to adapt our plans to the plans of God for the

**37th wedding anniversary at the camp.
Congratulations, Floyd and Bannie Parker!**

The first week, we had about half adults and half children mostly in family groups with all ages. This forced us to adapt to who God had brought to Camp Rama. We continued as planned for the children; but, made changes to respond to the large number of adults. God had a definite plan of sharing His love through the Gospel with the adults. At least two

week. We continued as planned for the children; but, our focus became the Roma young people that God brought to camp. By mid-week of camp we began to see a change in the attitudes and behavior of a group of young men. By Friday night, they had repented and confessed Jesus Christ as their Savior. In all seven youth made decisions to follow Jesus Christ, others made renewed commitments to Him, and adults/parents began seek the Lord.

The Roma children's camps proved to be more challenging that planned. But, God had plans for adults and youth. We had blessed two weeks of camp. Never could we have imagined all that God had prepared for the camps. In fact, I am sure that we would have never planned such camps. But, God did and we rejoice that we could be a part of His plan.

Rev. Floyd Parker

MICHAEL KORNIA AN APOSTOLIC HERO (2)

*by Béla Udvarnoki**

"THE WORD OF GOD IS QUICK AND POWERFUL"

The conversion of Michael Kornia could have been instantaneous - that is, the act of accepting the Lord as his Saviour and the change that the Lord wrought in his life - but to reach this point took time. From the time he was invited to the home of John Lajos and heard the message of salvation and the call for repentance, about the Biblical way of life and the Scriptural baptism, Kornia became a "disciple", studying the Word of God.

He had questions in his mind to which he sought answers. This period, from the fall of 1874 to the summer, August, 1875 - that for almost a year was Kornia's study-course, as preparation for baptism. In fact Kornia did not decide to request baptism. Immersion was not his aim in studying. He searched the Scripture for salvation, and in his searching he found the assurance of salvation should be manifested by witnessing, following the Lord and obeying His command to enter into the water of baptism.

Today the reader will be aware of the difference between the well thought over, meaningful participation of Kornia, grown up man, 31 years of age in the solemn ordinance of immersion and between the customary steps of the 8 to 10 year old boys and girls, upon the admonition of their parents, to walk down the aisle during a revival to present themselves for baptism.

Kornia's baptism was preceded by hard struggle, serious contemplation, careful Bible study and finally the great decision of accepting the Lord. He was baptized on August 26, 1875, in the river Koros at three o'clock after midnight. The explanation for this unusual time for immersion can be found in the ecclesiastical situation at that period. Immersion of adults was regarded by the Catholic and Protestant leaders, and consequently by their adherents, as an "Anabaptist" heretical innovation. With their firm grip on the secular authorities they were able to prevent a public baptismal service. There were no Baptist church buildings with baptistries at that time. But it was just as well. They practiced immersion as in our Lord's time - in a river.

No one can miss the significance of the preparation, Bible study, meditation, prayer and strong determinations of the candidates for baptism in the last quarter of the 19th century. For the believers who were immersed, the participation in this ordinance was not a goal reached but a starting point of life's service. That Biblical truth that the Lord calls to repentance and salvation and at the same time sends His people to witness had a full realization in Kornya's conversion.

He was ready to witness about the life changing, saving power of Christ. He had to. People, friends and foes alike asked, ridiculed, blamed him: what happened to you? He had to answer and he was glad to answer. The people gave him the opportunity to witness about his happy experience with the Lord.

He gave one of his first testimonies to his landowner employer. His testimony was simple, free of theological jargon. Kornya was not, and never became a theologian. He remained a Biblical practicing Christian. His testimony to his boss sounded like this: "Sir, I quit cursing and I do not beat my wife any more." Then he went on to talk about Jesus who brought this change into his life. The boss and his family readily listened to Kornya's talk about Jesus. (More than 60 years later the daughter of the land owner revealed to Mr. Kirner, the author of Kornya's biography: "I confess I learned from Uncle Michael to love and follow the Lord Jesus.")

From the time of his baptism Kornya was happy to tell everyone that he was a believer. The word "believer" in Hungary acquired a secondary meaning. The Baptists were called and often derided as "believer". This name remained up to the second World War. "He became a believer" was equivalent to "he became a Baptist". Of course the Baptists regarded this name as a high distinction, although to their antagonists it served as a mocking expression. Kornya loved to be called "believer". Seldom said he, he became a Baptist. For him to be a Baptist meant primarily to belong to a denomination, but to be called a "believer" meant he belonged to the Lord. So he acted in his life as Christian: a believer, worthy of the Gospel.

* Booklet, published by the Hungarian Baptist Union of America, 1983., pp.16. Double anniversary: Michael Kornya (1844-1917) Bela Udvarnoki (1897-1992)

**AKIK
ELEMENTEK**

**KATONA
GÉZA
1957 - 2012**

Szeptember
első hétvégét
a táborban
töltöttük, há-
zasok alkalmá-
lévén vendé-
geink is vol-
tak. Gyönyörű
fürdési időt

adott az Úr, pihenésre, beszélgetésre volt
alkalom, én is elbeszélgettem a Katona
házaspárral, családról, eseményekről.

Jó volt együtt lenni, annál inkább megdöbbsentett a hír mindnyájunkat, hogy Géza kórházba került súlyos szív infarktusos már csütörtökön, 6-án. Püösök testvér minden nap értesítette a gyülekezet tagjait Géza hogylétéről, de sajnos a diagnózis nem volt biztató, nagyon kis jele volt csak, hogy kommunikál a körülötte levőkkel. Hűséges felesége *Lenke*, éjjel nappal mellette volt, énekelt, beszélt férjéhez, ehhez is kapott erőt az Úrtól, és a testvéreknek keresztül, akik ugyancsak mellette voltak.

Keserves hat napi haláltusa következett, leányaik *Eszter és Caroline* 11-én érkeztek meg Magyarországról, így volt alkalma a családnak együtt énekelni és imádkozni a betegágy mellett. Az orvosok a vizsgálatok alapján már előbb is tanácsolták a "life support" levételét, amit felesége megtagadott, mondván, hogy Isten fog határozni az élet megszüntetése felől, és úgy is történt, az Úr vette magához Gézát, 12-én hajnalban.

Katona Géza 1957. március 6-án Budapesten született. Pestszentimrén lakott a család, itt jártak imaházba, itt merítette be *Győri Kornél* lp testvér. Nagyon szeretett énekelni, a baptista ifjúsági énekarban, majd a Központiban is énekelt. Itt ismerkedett meg *Kiss Lenkével*, akivel 1983. március 6-án kötött házasságot. Első gyermekük Eszter, 1985. ápr. 15-én született.

Kanadába 1988. február 8-án érkezik a család, a torontói gyülekezet munkájába azonnal bekapcsolódnak, ahol abban az időben *Herjeczki Géza* lp szolgál. Kato-
na Géza több évig előljáró, majd a pénz-
tárosi munkát végzi. Az énekkarban is
szeretettel szolgál, majd a Bell Arte, és
később a Scola Cantorum énekkar tagja
lesz. 1989. március 20-án születik máso-

dik leányuk Caroline, majd 1998. január 28-án *Dániel* is megérkezik.

Szinte mindnyájan megtapasztaltuk hogy nem könnyű egy új országban otthonra találni, az élet sokféleképpen próbára teszi az embert, lelki téren és anyagilag is, különösen az utóbbi időben, a gazdasági válság idején. A Katona család életét sem kerülte el a megpróbáltatás.

A temetés szeptember 22-én volt. A temetkezési vállalatához is nagyon sokan eljöttek részvételüket kifejezni a család iránt, ahol *Püsök Dániel, Dr. Herjeczki Géza és Vass Zoltán* lp. testvérek szolgáltak vigasztaló zsoltárokkal és imádsággal, valamint énekarok alkalmi énekekkel. *Oláh Imre* mint ifjúkortól közeli barátja Géának, főleg az utolsó napokban átélt tapasztalatairól írt gondolatait olvasta fel.

Ugyanaznap délután gyülekezettünkben tartottunk emlék-istentiszteletet, ahol az imaház zsúfolásig megtelt. Herjeczki Géza tv. a János ev. 10. rész alapján szólt a jó Pásztorról aki ismeri az Ő juhait és hogy az Ő kezéből senki ki nem ragadja őket. Püskő Dániel Jr tv. angolul közvetítette a vigasztaló és hívogató üzenetet. „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van” „az én Atyámnak házában sok hely van” „Én vagyok az út, az igazság és az élet”.- hangzott az ige. Zene- és énekarunk szolgálata is az ige üzenetét erősítették meg. Sokféleképpen figyelmeztet az Úr mindnyájunkat, most adventben még nyomatékosabban. Legyünk készen a Vele való találkozásra, mert nem tudjuk idejét, óráját, mikor lesz. Az alkalom utáni szeretetvendégségen volt lehetőség a beszélgetésekre és a család által összeállított képek megtekintésére.

Gyászolják felesége Lenke, három gyermeke Eszter, Caroline és Dániel, valamint nővére Erika.

Tóth Gyözőné

HONORARY AND MEMORIAL FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*. Please consider to contribute to this fund. Send money to the Treasurer (see address on page 2).

WEDA ALEXANDER 1927 - 2012

On October 15th God called Weda Alexander to her heavenly home to be with the Lord. Weda was the beloved wife of our Pastor, the Reverend Denzel Alexander. She was a dedicated pastor's wife with a true shepherd's heart. She ministered for nearly fourteen years at the church and the Bethesda Home visiting the residents faithfully. She made the new arrivals feel welcome and encouraged everyone especially those who felt lonely and forgotten.

Pastor Alexander held a Memorial Service at the church. Their daughter, Jennifer, sang the familiar hymn "It Is Well With My Soul". Weda had a beautiful voice and sang many solos to the glory of God.

The Memorial Service ended with a recording by Weda "Finally Home".

Sunday afternoon another Memorial Service was held at the First Baptist Church in Melbourne where they were members for many years. It was a very beautiful service in a beautiful large sanctuary. Their son, Gary, very effectively sang "The Pearly White City".

A burial service followed in the church Memorial Garden. After a brief message by the local pastor, we recited the 23rd Psalm, joined hands and sang "Amazing Grace".

In the Fellowship Hall a reception awaited all the guests. All services were beautiful for a very special lady. She was our First Lady. She touched many lives and will be remembered by her love, kind gentle manner and her faithfulness to the Lord. Weda will be greatly missed by all who had the privilege of knowing her.

Weda is survived by her husband of 63 years, Reverend Denzel Alexander; a son, Gary; a daughter, Jennifer (Alexander) Schoenrock; six grandchildren; four great grandchildren; and a sister, Martha Neuman.

"His lord said unto him, Well done, good and faithful servant; thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord." Matt 25,23
Ethel Petre Kish

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - SZILÁGYSÁG

MISSZIÓ ÚTON ERDÉLYBEN

A Jó Isten kegyelméből, a szilágy-krasznai testvérek meghívására és a szövetségünk anyagi támogatásával 2012. szeptember 11-én ismét elutazhattam feleségemmel együtt Erdélybe, a Szilágyságba. Az utazás előtt egy komoly szívrohamom volt, néhány napra teljesen elvesztettem halló, beszélő és látóképességemet. Az orvos megtiltotta, hogy hosszabb autó- vagy repülőútra menjek.

Újra megtapasztaltam, hogy az Úr meghall imát, mert gyülekezeteinkben többen imádkoztak értünk és kezdtem is gyógyulni. Végül az orvos azt mondta, hogy amennyiben a feleségem állandóan mellettem lesz, akkor útnak indulhatok. Így is történt.

Utazásunk fő célja a krasznai testvérek meglátogatása volt. Ők már többször is hívtak vissza bennünket. Egyúttal arra is lehetőséget kaptam, hogy a roma gyülekezet imaházára a gyülekezeteinkben összegyűjtött pénzt magammal vigyem, s személyesen adjam át.

kapott. Szerdán vettük az anyagot és a falak szombaton már készen voltak, úgy, hogy a tetőszerkezetet is rá lehetett volna építeni.

A pénzünk azonban elfogyott. Az épületet nem volt tanácsos tető nélkül hagyni, mert a lyukacsos téglába belekerül a jég és a hó és megfagyva sok kárt okoz. Püsk testvér éppen azokban a napokban utazott Erdélybe, s magával hozta még két gyülekezet adományát. Azt további kölcsönrel kiegészítettük, hogy a tetőre is elég legyen.

Az anyagot azonnal megvettük és néhány nap múlva tető alá került az épület. Még sok munka van hátra, ami a helyi roma testvérekre hárul. A villanszerelést már egy testvér elvállalta önként. Hisszük, hogy a többi költségekhez is kirendeli az Úr a pénzt.

Az egész építkezés nagy hatással van a falura. Több mint 15 évvel ezelőtt közel harminc roma testvér megtért és bekerült. Erkölcsei életük megváltozott, többen megtanultak olvasni, írni, gyermekeiket iskolákba küldték, s azóta szorgalmasan dolgoznak. Bebizonyosodott, hogy azoknak, akik őszintén megtértek, elfogadták az Úr Jézust Krisztust személyes megváltójuknak, a mindennapi életük is megváltozik.

A roma gyülekezetben négyszólamú énekar, pengetős zenekar alakult, és még lehetséges, hogy fúvós zenekar is lesz. Dimény Sándor testvér és mások, Kiss Zoltán krasznai lelkipásztor testvérrel együtt szorgalmasan, sok időt áldozva végzik ezt a szolgálatot.

Utazásom során több gyülekezetben is szolgálhattam, ahonnan a tagok üdvözlését és a krasznai testvérek köszöntését tolmácsolhatom szövetségünk gyülekezeteinek. Soli Deo Gloria.

Hunter Vadász János

A Roma Gyülekezet Vadász testvérrel a leendő imaház fundamentuma előtt.

Elég hosszú utazás után, Budapesten át megérkeztünk Szilágy Krasznára, ahol Dimény Sándor testvér fogadta nagy szeretettel. Azonnal kimentünk a régóta tervezett imaházhoz, melyhez az alapot és az alsó szint betonpadlóját a krasznaiak már régen elkészítették. Megkérdeztem őket, mibe kerül az anyag a főfalak felépítéséhez?

Valamivel több, mint ötezer dollár-ból sikerült megvásárolni az anyagot – majdnem annyiból, amit magammal vittem a gyülekezetek és egyének adakozásából.

A falat óriási szorgalommal a helyi gyülekezet roma tagjaival és mások segítségével néhány nap alatt felépítették – a munkáért fizetést senki nem

"Aki hálával áldozik az dicsőít engem..." Zsolt 50,23

Nagyon hálásak vagyunk érettetek az Úrnak amiért eszközök lehettetek a krasznai cigány imaház építésében. Több mint 1,5 éve minden alkalmat közös imával fejezünk be, amiben lelki megújulásért, megtérésekért és egy új imaházért imádkozunk. Isten meg-

hallgatta imádságainkat felettébb mint ahogy kérni vagy elgondolni tudtuk volna. Már az elmúlt években a helyi polgármester jóvoltából egy megfelelő telket kaptunk erre a célra, amire az alapot már tavaly megöntötték. (Ezen az alapon már két ízben is tartottunk szabadtéri bemerítést.) Ezért is Istent illeti a dicséret.

Külön hálásak vagyunk Hunter Vadász János testvérért akinek az Úr a szívére helyezte a krasznai cigányok imaházának kérdését, mivel a 90-es évek végén két ízben is szolgált Krasznán és körzetében, így a cigányok között is. Úgy gondolom, nem tévedünk ha mi is mondjuk: "Szereti a mi nemzetünket, a zsinagógát (imaházat) is ő építtette nekünk." Lk 7,5 Épp ezért arra kérjük Megváltónkat, hogy hallgassa meg test-

véreink kéréseit és áldja meg idős napjaikat.

Szeretnénk megköszönni az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek, hogy támogatta testvérünk látását és meghirdette a gyülekezetekben ezt a célgyűjtést és fizették a Vadász házaspár erdélyi útját is.

Azt is el kell mondjuk, hogy a helyi testvérek (cigányok és magyarok) nagy és jó kedvvel önkéntesen dolgoztak az imaház felépítésén, ami tető alatt van és mindeddig egyetlen lejt sem kellett fizessünk munkabérre.

Hálásak vagyunk Dimény Sándor karmester testvér segítségéért, aki önként vállalta az építési ügyintézési teendőit.

A munka még sok, de bízunk abban, aki eddig ilyen csodálatosan segített, és hisszük, hogy gondot fog viselni rólunk, kirendelve a szükségeseket a továbbiakban is.

Minden segítségért Istent magasztaljuk és kívánjuk, hogy úgy a magánszemélyek mint a gyülekezetek had tapasztalják meg mennyei Atyánk bőséges áldását.

"Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az ő neve iránt, mint a kik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek." Zsid 6,10

Mivel év vége közeledik, kívánunk áldott Karácsonyi Ünnepeket és Istentől gazdagon megáldott Boldog Új Esztendőt, minden kedves testvérünk részére.

Kiss Zoltán

a Krasznai Magyar és Cigány Gyülekezet lelkipásztora

A KIKÖLTÖZÉS Életem (34)

Bajmok egy többségében magyar lakta község. A svábság helyén szerb telepések laktak, de vannak őshonos szerbek is. Ebben a faluban volt egy kicsi gyülekezet, mely szinte az elsők között alakult meg itt, Bácskában. Sohasem volt népes. Ahogy említettem, az imaház egy végház volt, melynek első szobájában volt a gyülekezeti helység. Sülyos, hosszú, régi iskolapadok voltak benne. Egy kisebb és egy nagyobb szoba követte, kicsi konyhával - ez volt a lakrész, ide igyekeztünk.

Mama összeszedte ami a legfontosabb az ott élésünkhöz, és azt a szomszéd fuvaros stráfkocsijára raktuk, melynek

oldalán Apa ült, így tette meg a 27 km. utat. Bátyám és én, mamával együtt busszal utaztunk ki.

A rakott sparheltbe mama begyújtott és ebédet készített. Takarítottunk. Meszeltünk, festettünk és lakhatóvá tettük a lakást. Jó földű, nagy kert volt a háznál. Mama szinte mindent megtermelt benne. Bérhizlalást vállalt, baromfit nevelt. Az udvarban néhány gyümölcsfa és málnás volt. Volt hát mit csinálni, nem volt időnk azon bánkódni, hogy hová kerültünk.

Apa látogatta a körzet gyülekezeteit, mint addig is. Bátyám és én is ezt tettük. Pacsér (szomszéd község) hetente átjártam, leginkább biciklivel; az énekkarral foglalkoztam. Igen rendszeresek és szorgalmasak voltak. Gyakran meg-

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangeliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

látogattuk a gyülekezeteket Bertalan testvérrel, aki amellet, hogy jó basszus volt, hirdette az Igét. Magam is sokszor szolgáltam igével.

Márta húgom a városban, a házunkban maradt, hiszen munkája ide kötötte. Kornél öcsém már megnősült és hamarosan Dániel is. Így Márta gondja maradt a legfiatalabb, Ernő, aki akkor zeneiskolába is járt. Márta gyakran töltötte velünk a vasárnapot a faluban.

Mama ismerkedett, barátkozott a szomszédokkal. Közvetlen szomszédaink telepés szerbek voltak, de igen jó viszonyban voltunk velük. Ezért amikor evangélizációt szerveztünk, mama meg tudta őket hívni. Mivel a szoba nem volt elég nagy ilyen alkalmakra, hamar-

san építettünk egy kis imatermet a ház mellé. Leginkább a testvérnők tudtak hívogatni. Nagyon nehéz terep volt ez az Evangélium számára, több szempontból is, de néhányan mégis megtértek és bemerítkeztek, míg ott éltünk. Ha jól emlékszem, öten a világból, és egy testvérnő fia. Ő ma Bécsben él, mert annak idején ott vállalt özvegy anyjával munkát, és csatlakoztak az ottani szerb-horvát gyülekezethez. Felesége is hívó.

Az imaházhoz tartozott egy hold föld is, melyet egy testvér hagyott a mindenkori prédikátornak. Most ezt kellett nekünk munkálni. Mivel nem volt mivel, hát megkértük az egyik testvért, hogy szántsa fel, vesse be és mi majd ledolgozzuk az árát. Így is lett, csakhogy nagyon sokat, 5-6 hold kukoricát kellett, nem is egyszer, megkapálni és azután törni is. Sokalltuk, de nem mertünk szólni. Mamával ketten dolgoztunk. Mikor törtük a kukoricát, alig bírtam átfogni a nagy, hibrid kukorica csöveket, nehéz volt törni is, fosztani is. A kétszer megövezgyült testvér megkérte a kezemet. Özvegy maradt, két kicsi gyerekkel, miután meghalt a felesége. Újra nősült, de második felesége is meghalt. A gyerekek már nagyok voltak. Vagy húsz évvel volt idősebb nálam. Mondtam, hogy senkihez sem mentem férjhez, és nem is fogok. (Lett ebből probléma, mert ő ezt személyes sértésnek vette.) De ebből is kimentett az Úr. Nem volt eseménytelem az életem. A testvér lánya hívó volt, és igen jó barátok lettünk.

Közben szerkesztettük, Lehel bátyámmal, a kis "Lelki Élet" című lapot. Lehel testvérem gépelte, és Apával sokszorosították is kis kézi géppel. Három hónaponként kiadtunk egy Áhítatot. Lehel és Apa is írtak, fordítottak. Én híreket és eseményeket írtam a körzetből. Az Úr és evangéliuma iránti tisztelettel és szeretettel tettünk mindent, és ezt is.

Közben Dániel öcsém és felesége Németországba mentek, munkára. Megkérték Mamát, hogy vállalja a két kicsit, amíg óvodáskorúak nem lesznek. Mama vállalta. Küldték a pénzt ezért Mamának, ami igen jól jött. Két év múlva kivitték a gyerekeket. Ők lettek mamáék segítői később is, amikor visszajöttünk a városba. Apáék meglátogatták őket. Van gyülekezet abban a városban. Macher János volt a prédikátor, de öcsémék nem mutattak hajlandóságot a gyülekezet iránt. Esti iskolába jártak, amit az akkori titói állam tett lehetővé, persze szerb nyelven. Marica, a sógornóm, a turisztikai főiskolát is elvégezte. Nagyom nehéz háttérből jött. Azt mondta: ha otthonra gondolok, az ti vagytok nekem. És lett valaki, de üdvösségük nem lett. Marica még él, és van remény.

Tudjuk, hogy a mi munkánk, az éle-
tünk az Urban, nem hiábavaló.

Nagyajtai Eszter

ÁHÍTATOS PERCEK

AMI MEGMARAD

1 Péter 1,22-25

Van valami körülöttünk, ami megmarad? Minden növény előtt-utóbb elszárad, elhervad. Az emberi kéz alkotásai elavulnak, összeomlanak. Éveink gyorsan követik egymást, a fiatalság – és az emberi élet – hamar elmúlik, semmivé lesz. Isten ígéje – és maga a teremő Úr – az egyetlen, amelyen nem fog az idő. Eleink számára éppen olyan elevenen ható igazság volt, mint amilyen nekünk és biztosak lehetünk abban, hogy az utánunk következő nemzedékek számára is az lesz.

Ezért jó, ha az év utolsó napjának elhatározásai között előkelő helyet foglal el, hogy ezután is odafigyelünk arra, amit Isten ígéje mond nekünk.

Ma még ismeretlen utakat fogunk bejárni, olyan élethelyzetek követhetik egymást, amelyeket még elképzelni sem tudunk. Tanácsok és megoldási javaslatok sokaságával fogunk találkozni, amelyek jobbnál jobb lehetőségekkel kecsegtetnek a helyes döntés meghozatalában, életutunk irányának megtalálásában. A sok hasznos tanácsot azonban előzze meg Isten ígéje, hiszen „*lábam előtt mécses a te ígéd, ösvényem világossága*” (Zsolt 119,105).

Ez az ige lesz a jövő évben is az, ami megmarad, ami „*hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített*” (2Tim 3,16-17).

Hajnal Zoltán (Áhítat 2012)

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Elmúlik minden mi napunk...

1. *Mert ezer esztendő annyi előtted, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, és mint egy őrzési idő éjjel.*

2. *Megszáradt a fű, elhullt a virág; de Istenünk beszéde mindörökre megmarad!*

3. *Elmúlt az aratás, elvégződött a nyár, és mi nem szabadultunk meg!*

4. *Jól gondolatok hát meg e naptól fogva az elmúltakat is! ... Jól meggondolatok!*

5. *Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik...*

6. *És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.*

7. *Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.*

8. *Az Úr napja pedig úgy jó majd el, mint éjjeli tolvaj, a mikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnék.*

9. *Az éjszaka elmúlt, a nap pedig elközelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit.*

10. *Azért ha valaki Krisztusban van, új teremés az; a régiek elmúltak, imé, újjá lett minden.*

11. *Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala.*

12. *És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak.*

A megfejtéseket február végéig várjuk.